

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 17 iunie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, declarat de avocata Maria Corolevschi în numele inculpatului

Coseac Vitalii xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Râșcani din 13.05.2003, în baza art. 120 alin. (2), 219, 40 Cod penal la 7 ani privațiune de libertate;

2) sentința Judecătorei Râșcani din 02.03.2009 și decizia Curții de Apel Bălți din 27.05.2009, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f), 85 Cod penal la 7 ani 6 luni închisoare;

3) sentința Judecătorei Edineț din 08.10.2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>29.03.2021 - 17.06.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.07.2021 - 09.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>27.01.2022 - 16.02.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 17 iunie 2021, Coseac Vitalii a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 17.06.2021, cu includerea termenului arestării preventive de la 12.02.2021 până la 17.06.2021.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului

despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Instanța de fond a constatat că, la data de 09.01.2021, de la orele 02:00 și până la orele 03:00, Coseac Vitalii, aflându-se la domiciliul soției Cratovici Mariana, situat în r-nul Xxxx, s. Xxxx, în rezultatul unor relații ostile și a conflictului iscat cu Negura Grigorii, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și cu o bucată de lemn în regiunea capului, provocându-i, conform Raportului de constatare nr. xxxx din 04.02.2021, fractura osului frontal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, plăgi multiple contuze la cap și față, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, împreună au stat la masă, au servit bucate și băuturi alcoolice. Negura G. s-a sculat și l-a lovit cu pumnul în regiunea nasului, de la ce a căzut jos, lovindu-se cu capul de colțul plitei. Atunci, a luat o bucată de lemn și l-a lovit pe Negura G. de 2 ori în regiunea stângă a capului. Ultimul s-a așezat jos. Altă ieșire din situație nu a avut, or, Negura G. este mai mare și mai puternic.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin următoarele probe:

declarațiile părții vătămate Negura G. că și-a pierdut memoria, și-a revenit deja la Spitalul din Bălți;

declarațiile martorului Cratovici M. că Coseac V. și Negura G. au început să se certe din cauza unor teme de pe timpul când ambii au stat în penitenciar. Apoi s-au bătut. Pe podea, era foarte mult sânge. După aceasta, Coseac V. a luat o bucată de lemn, din rândul celorla cu care ei făceau focul, l-a doborât la pământ pe Grigorii, s-a urcat deasupra lui și a început să-l bată cu lemnul drept în cap. Ea cu Banul S. și Gumenii V. l-au ridicat pe Negura G. de jos și l-au așezat pe divan. El era plin de sânge, iar pe cap se vedeau urme de lovituri asemănătoare cu niște crăpături;

declarațiile martorului Gumeanii Vitalii că la un moment dat, Coseac V. a început să se bată cu Negura G. cu palmele, pumnii, picioarele și cu alte obiecte. Coseac V. a luat în mână un cuțit, apoi a luat și furca, dar el i-a luat-o. Ei s-au mai liniștit puțin. În timpul nopții, a auzit cum Negura G. striga „văleu, văleu!”. Când a privit în direcția vocii, a văzut cum Coseac V. îl lovea pe Negura G. cu un obiect din lemn, drept în regiunea capului. Dimensiunea bucății de lemn era de vreo 30-40 de cm, de o formă triunghiulară. Tot capul lui Negura G. era în lovituri, zgârieturi și sânge. El a luat din mâna lui Coseac V. bucata de lemn, i-a despărțit și l-a spălat pe Negura G. care era plin de sânge, nu putea vorbi articulat, deoarece era bătut foarte tare, avea ochii umflați și nu-i putea deschide;

declarațiile martorului Banul Steluța, că era cu soțul Gumenii V. în ospetie la Coseac V. La un moment dat, acesta a început să o bată pe Marina cu cotul în torace. Negura G. a încercat să aplaneze conflictul. În timpul nopții a auzit cum Negura G. striga „văleu!”, fiind bătut de către Coseac V. cu o bucată de lemn, cu o lungime de 30-40 cm. Era bătut în regiunea capului. Gumenii V. i-a despărțit. Negura G. era plin de sânge. Coseac V. spunea că Grișa este „jivucii”. Ea i-a zis Marinei să cheme salvarea;

declarațiile martorului Grama Tatiana, că activează în calitate de neurolog la Spitalul Raional Briceni, unde Negura G. a fost internat în secția traumatologie. În timp cât s-a aflat în secția traumatologie, i-a fost stabilită o diagnoză psihotică „delirium

tremens” (delir alcoolic). Cu această din urmă diagnoză, Negura G. a fost transferat în secția reanimare pe o perioadă de o săptămână. Apoi a stat internat în SR Briceni aproximativ 1 lună. La întrebările acordate, răspundea cu încetineală, zicea că nu ține minte nimic, mai ales despre faptul cum a nimerit în spital. Pacientul se ținea de cap;

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 16.02.2021, conform cărui, la studierea documentelor medicale pe numele lui Negura G., a.n. xxxx, s-au constatat: fractura osului frontal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, plăgi multiple contuze la cap și față, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent dur, sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală gravă. De a aprecia numărul loviturilor aplicate, cât și consecutivitatea lor, nu este posibil.

Prin urmare, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani, că circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, cele agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, că are antecedente penale nestinse, deci a săvârșit infracțiunea fiind în stare de recidivă periculoasă.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând rejudecarea cauzei.

Apelantul a indicat că instanța nu a luat în considerație starea în care era la momentul respectiv, or, a fost nevoit să se apere. Totodată, declarațiile martorilor, care sunt și persoane cointeresate, sunt false.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, care s-a confirmat prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile lui fiind corect calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Declarațiile inculpatului au fost verificate de către instanță în raport cu alte probe, care după conținutul lor au prevalat asupra declarațiilor lui, deaceia instanța de fond just a pus la baza sentinței de condamnare anume aceste probe.

Ori, vina inculpatului este dovedită pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele:

raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 16.02.2021, că la studierea documentelor medicale pe numele lui Negura G., a.n. xxxx, s-au constatat: fractura osului frontal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, plăgi multiple contuze la cap și față, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală gravă. De

a aprecia numărul loviturilor aplicate, cât și consecutivitatea lor, nu este posibil; declarațiile martorilor Gumenii V, Banul S., Cratovici M. și Grama T.

Probele enunțate incontestabil au demonstrat vinovăția inculpatului, acestea fiind prezentate de partea acuzării și în cadrul ședinței instanței de apel într-o respingerea argumentelor din apelul inculpatului.

Așa dar, sunt declarative, formale și convenționale alegațiile inculpatului cu referință la faptul că instanța de fond, la emiterea sentinței a luat în considerație doar declarațiile martorilor și nu a luat în calcul declarațiile lui.

Totodată, afirmațiile inculpatului privind comiterea faptei în stare de apărare, reprezintă o tendință de apărare, pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond just a ținut cont de prevederile art. 61-75 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la viața persoanei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, a comis și unele contravenții ce au implicat vătămarea integrității corporale ale persoanei, la locul de trai se caracterizează negativ.

5. Avocata Maria Corolevschi declară recurs ordinar, solicitând *casarea hotărârilor adoptate și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.*

Recurenta invocă că nu au fost acumulate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Prima instanță, a luat în considerație doar declarațiile martorilor, care de fapt sunt false, întrucât între partea vătămată și aceștia au apărut interese personale.

Instanțele nu au verificat complet și sub toate aspectele circumstanțele cauzei și au lezat prevederile art. 101 Cod de procedura penală. Împrejurările descrise și acțiunile inculpatului nu-și regăsesc calificarea corectă la infracțiunea de care este învinuit și la individualizarea sancțiunii penale.

Inculpatul cunoștea înclinațiile criminale ale părții vătămate încă din perioada ispășirii pedepsei în locul de detenție, ceea ce i-a și insuflat frica și reflexul de a se apăra.

Prin urmare, la calificarea infracțiunii, nici instanța de fond, nici cea de apel nu au ținut cont de personalitatea părții vătămate, care singură a venit în oșpeție acasă la Coseac V. și care mai fusese anterior, iar la momentul conflictului, inițiasse momente amoroase cu soția inculpatului. Însăși partea vătămată de mai multe ori începuse să îl bată pe inculpat în gospodăria ultimului. Deci, scopul vizitei repetate a părții vătămate la inculpat și inițierea tensiunii încordate în familia lui, nu a fost examinată de către organele de drept.

Mai mult, inculpatul a menționat că îi pare rău de cele întâmplate, dar el a fost nevoit în propria casă să se apere de agresiunea și atacul fizic al părții vătămate asupra sa. Insistă că este nevinovat de săvârșirea infracțiunii care i se încredințează, întrucât nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar nu au fost invocate de apărare și în apel (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale

ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Negura G., ale martorilor Cratovici M., Gumenii V., Banul S. și Grama Tatiana, raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 16.02.2021, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Maria Corolevschi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în privința inculpatului Coseac Vitalii xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico